

—
decanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: Moved by you – India Arie (2013)

<https://youtu.be/hp-q7T-GkXA>

La, la, la, ...

I love the fragrance of your voice,
You're the color of Loyal,
My favorite sound is your smile,
I'm intoxicated with joyful

Oh, I am moved by you
Oh, I am moved by you

I feel you on the bottom of my feet,
The very blush in my cheek,
I love the taste of the words you don't say,
You're the very meaning of peace,
I am a 10 thousand petal flower,
Unfolding in this moment,
I feel so vulnerable and so empowered,
It's everything, it's nothing, it's perfect

Oh, I am moved by you,
Oh, I am moved by you

You're the eyes of a child,
You're a horse running wild,
You're the cracking open of a heart,
You make me feel so alive,
I am honoured to know,
The twinkle of your star,
Oh, I am moved by you,
Oh, I am moved by you
Hey,

La, la, la (I am moved)
La, la, la (Hey, nothin, nothin, nothin,
moves me like you move me)
La, la, la (oh, mmm, I am moved by you)

I give thanks for my time upon the planet Earth,
By all of your beauty,
I am so inspired,
Your love has baptised me by fire,

Oh, I am moved by you
Oh, I am moved by you
Oh, I am moved by you
(I just wanna say thank you)

Oh, I am moved by you
(Thank you, thank you)
Oh, I am moved by you,
Oh, I am moved by you

*Zo blij kun je zijn tijdens je zwangerschap,
en na de geboorte van je kindje ...*

La, la, la, ...

Ik hou van de geur van je stem,
Je bent de kleur van trouw,
Mijn favoriete geluid is je glimlach,
Ik ben bedwelmd van vreugde

Oh, ik ben bewogen door jou
Oh, ik ben bewogen door jou

Ik voel je in de toppen van mijn tenen,
in de echte bloes op mijn wangen,
Ik hou van de smaak van de woorden
die je niet zegt,
Jij bent de belichaming van vrede,
Ik ben een bloem met tienduizend blaadjes,
die zich op dit moment ontvouwt,
Ik voel me zo kwetsbaar en zo krachtig,
Het is alles, het is niets, het is perfect

Oh, ik ben bewogen door jou,
Oh, ik ben bewogen door jou

Je hebt de ogen van een kind,
Je bent een wild paard,
Je bent het openbreken van een hart,
Je laat me zo levend voelen,
Ik ben vereerd je te kennen,
de fonkeling van je ster,
Oh, ik ben bewogen door jou,
Oh, ik ben bewogen door Jij
Hé,

La, la, la (Ik ben bewogen)
La, la, la (Hé, niets, niets, niets
raakt me zo diep als jij me raakt)
La, la, la (oh, mmm, ik ben bewogen door
jou)

Ik ben dankbaar voor mijn tijd op aarde,
door al jouw schoonheid,
Ik ben zo geïnspireerd,
Jouw liefde heeft me gedoopt in vuur,

Oh, ik ben bewogen door jou
Oh, ik ben bewogen door jou
Oh, ik ben bewogen door jou
(Ik wil je gewoon bedanken)

Oh, ik ben bewogen door jou
(Dankjewel, dankjewel)
Oh, ik ben bewogen door jou,
Oh, ik ben bewogen door jou

Openingslied: O kom, o kom, Immanuël (ZJ 121)

https://www.youtube.com/watch?v=g_QF8y8Qmvmk

O kom, o kom, Immanuël,
Verlos uw volk, uw Israël,
Herstel het van ellende weer,
Zodat het looft uw naam, o Heer!
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuël!

O kom, Gij sleutel Davids, kom
En open ons het heiligdom;
Dat wij betreden uwe poort,
Jeruzalem, o vredesoord!
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuël!

O kom, die onze Heerser zijt,
In wolk en vuur en majesteit.
O Adonai die spreekt met macht,
Verbreek het duister van de nacht.
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuel!

Welkom: Hoop op een teken !

Op deze vierde zondag van de advent
komt Kerstmis dichtbij.
Vol verwachting zien we uit
naar het feest van Gods menswording,
zoals aanstaande ouders uitkijken naar een geboorte.
Vandaag richten we in het evangelie onze blik op Jozef,
een rechtvaardig man die beslist om in alle stilte te doen wat juist is.
Hij daagt ons uit om ook in onze wereld de ruimte te scheppen
om Gods Woord werkelijkheid te laten worden.
Op de drempel van deze viering blijven wij bij die uitdaging stilstaan
terwijl we zingend bidden dat Gods rechtvaardigheid
als dauw mag neerdalen over onze wereld.

Lied: Rorate (refrein, eerste strofe, refrein)

<https://www.youtube.com/watch?v=W9uKT9nVcqY>

En deze renaissanceversie kan me echt bekoren ! :

La Spiritata: Rorate Coeli (Heinrich Schütz)

in 2 versies: https://www.youtube.com/watch?v=rJa6t7_ERZk

<https://www.youtube.com/watch?v=V94aR81PsIM>

Refrein: Rorate caeli desuper, et nubes pluit iustum.	Refrein: Dauwt, hemelen, van boven, gij, wolken, beregene de rechtvaardige.
Ne irascaris Domine, ne ultra memineris iniquitatis: ecce civitas Sancti facta est deserta:	Wees niet langer vertoornd, o Heer, denk niet langer aan onze zonden. Zie, de heilige stad is tot woestijn geworden,

Síon desérta fácta est: Jerúsalem desoláta est: dómus sanctificatiónis túæ et glóriæ túæ, ubi laudavérunt te pátres nóstri. - Refrein	Sion is tot woestijn geworden. Jerusalem is verdord, het huis van Uw heiliging en Uw heerlijkheid, waar onze vaders U geprezen hebben. - Refrein
Peccávimus, et fácti súnus tamquam immúndus nos, et cecídimus quasi fólium univérsi: et iniquitátes nóstræ quasi véntus abstulérunt nos: abscondísti faciem túam a nóbis, et allisísti nos in mánu iniquitátis nóstræ. - Refrein	We hebben gezondigd en zijn onrein geworden en zijn ter aarde gevallen als een blad, en onze zonden hebben ons als de wind weggeblazen. U hebt Uw aangezicht verborgen voor ons en ons verpletterd door de zwaarte van onze schuld. - Refrein
Víde Dómine afflictiónem pópuli túi, et mítte quem missúrus es: emítte Agnum dominatórem térræ, de pétra desérti ad móntem filíæ Sión: ut áuferat ípse júgum captivitátis nóstræ. - Refrein	Aanschouw, Heer, de droefheid van Uw volk, en zend ons degene, die U zenden wil. Zend het Lam, de heerser van de Aarde, van de rotsen der woestijn tot de berg van de dochter van Sion, opdat hij het juk van onze knechting wegneemt. - Refrein
Consolámini, consolámini, pópule méus: cito véniet sálus túa: quare mœróre consúmeris, quia innovávit te dólor? Salvábo te, nóli timére, égo enim sum Dóminus Déus túus, Sáncus Israël, Redémptor túus. - Refrein	Ge zult getroost worden, getroost worden, Mijn volk! Spoedig zal uw heil komen. Waarom verliest u zich in verdriet, terwijl dit juist uw smart verdiept heeft? Vrees niet, Ik zal u redden. Want ik ben de Heer, uw God, de Heilige van Israël, uw Verlosser. - Refrein

Nederlands: Bevrijd ons, Heer (ZJ 124)

<https://www.youtube.com/watch?v=g1MfT2VG6mg>

refr.: Bevrijd ons, Heer bevrijd uw volk; het komt in deemoed naar U toe.

Wees niet vertoornd, Heer, wees niet vertoornd,
gedenk niet langer onze zonden.
Uw heiligdom hebben wij verlaten,
wij zijn uw naam vergeten,
Heer onze God, bekeer ons tot U.
Van U hebben wij ons gelaat afgewend,
voor U onze ogen gesloten;
hoe zullen wij U vinden, God,
als Gij ons niet bekeert? **Refrein**

Heer, red ons toch,
want wij zijn van U losgescheurd,
en wij vallen neer als zieke zomerblaren.
Ja, wij zijn verstrooid geraakt,
en door de winden opgejaagd.
Wij zijn vereenzaamd, ten dode toe.
Gij moet ons redden, Heer, uit de verlorenheid,
eer wij voorgoed vergaan. **Refrein**

Schep weer moed, mijn volk,
Schep weer moed, mijn volk,
Ik wil u vertroosten: weldra zal uw Redder komen.

Waarom houdt gij aan uw droefheid vast?
Waarom zoudt gij nog langer treuren?
Ik ben de Heer, gij moet niet vrezen.
Ik ben een God van levenden, niet van doden.
Ik kom naar u toe, Ik zal u redden. **Refrein**

Lichtritus en lichtlied: (WZ)

We zijn in de donkerste tijd van het jaar.
We houden niet van duisternis.
Rondom ons zien we heel veel lichtjes verschijnen.
Duisternis moet verdreven worden.

Maar... één lichtje, één kaars is genoeg
om in het duister de weg te vinden.
Eén kleine vlam is voldoende om een bos in lichterlaaie te zetten.

Week na week steken we in deze advent een kaars aan.
Een kaars die vertelt over 'hoop'.
Hoop op een kleine twijg die een nieuwe lente aankondigt.
Hoop op een daad van solidariteit voor de mens in nood.
Hoop op een medemens die blijft geloven in vrede.
Hoop op een samenleving waar iedereen meetelt.
Vandaag steken we de vierde kaars aan.
Ze wil in ieder van ons die hoop aanwakkeren.

En wij bidden:

God, U die licht brengt in het duister,
op deze vierde zondag van de advent
roept U ons op om uit te stijgen
boven onze dagdagelijkse beslommeringen
en zonder angst in te gaan op Uw roepstem.
Vanuit de duisternis die over onze wereld ligt
richten wij ons op Uw licht en bidden:
kom ook vandaag bij ons aanwezig,
sterk ons geloof dat U 'God-met-ons' bent,
help ons om uw werkzame aanwezigheid zichtbaar te maken,
en ontsteek in ons hart de vlam van het vertrouwen
- zoals wij nu deze kaars ontsteken.

Lied: Rorate (refrein, derde strofe, refrein)

Gebed om ontferming: (WZ)

Kom Heer en ontferm U over ons.

L.: Heer, U die God-met-ons wilt heten:
ontferm u over ons.

Christus, U die solidair wilt zijn
met kleinen en met zwakken:
ontferm u over ons.

Heer, U die arm wilt zijn met de armen,
U die ziek wilt zijn met de zieken:
ontferm u over ons.

De Barmhartige, die groot is in de liefde zal zich over ons ontfermen en mee met ons op weg gaan in deze adventstijd en naar uw toekomst. Amen.

Openingsgebed: (naar WZ)

Onzichtbaar aanwezige God,
in deze tijd van verwachting zien wij vol hoop naar U uit.
Doe ons ervaren dat U daadwerkelijk met ons begaan bent,
treed binnen in ons leven en maak het nieuw,
zodat wij de belichaming worden van Uw goedheid,
in het bijzonder voor wie ziek zijn of in armoede leven,
in deze advent en alle dagen – amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 7, 10-14)

10 Dit liet de Heer tegen Achaz zeggen:
11 'Vraag de Heer uw God om een teken,
uit de diepte van de onderwereld of uit de hoogte daarboven.'
12 Maar Achaz antwoordde:
'Dat doe ik niet, ik stel de Heer niet op de proef.'
13 Daarop zei de profeet: 'Luister, huis van David!
Is het niet genoeg om mensen te tergen,
dat u ook nog mijn God moet tergen?
14 Daarom geeft de Heer zelf een teken aan u:
Zie, de jonge vrouw is zwanger, en zal een zoon ter wereld brengen,
en u zult hem de naam Immanuël geven.

Tussenzang: Psalm 24 (23) 1-2, 3-4ab, 5-6

refr.: De Koning der glorie moet binnengaan, Hij is de Koning der glorie.

Aan God hoort de aarde en al wat er op is,
de aardschijf en al wat daar woont;

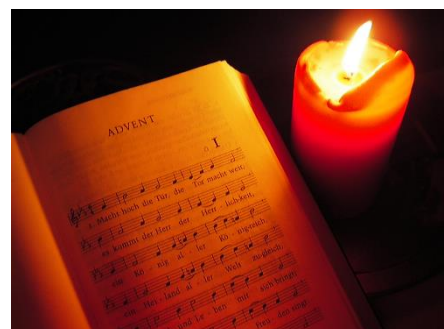
Want Hij heeft haar op het water gegrondvest,
haar vastgelegd op de zee.

Wie zal beklimmen de berg van de Heer,
wie in zijn heiligdom staan?

Die rein is van handen en zuiver van hart,
zijn zinnen niet zet op wat kwaad is.

Hij zal door de Heer gezegend worden,
beloond door God, zijn verlosser.

Zo doet het geslacht dat zich richt tot Hem,
dat staat voor het aanschijn van Jakobs God.

Tweede lezing: Uit de Brief aan de Romeinen (Rom. 1, 1-7)

1 Van Paulus, dienstknecht van Christus Jezus,
door God geroepen tot apostel
en bestemd voor de dienst van het evangelie,
2 dat God eertijds door zijn profeten
in de heilige geschriften heeft aangekondigd.
3 Dat evangelie spreekt over zijn Zoon,
die naar het vlees is geboren uit het geslacht van David,
4 en die naar de heilige Geest is aangewezen
als Zoon van God in kracht,
door zijn opstanding uit de doden, Jezus Christus onze Heer.
5 Door Hem heb ik de genade van het apostelschap
ontvangen,
om ter wille van zijn naam onder alle volken
mensen tot de gehoorzaamheid van het geloof te brengen.
6 Ook u hoort bij hen, geroepen van Jezus Christus!
7 Aan u allen in Rome die God liefheeft
en tot zijn heilige gemeente heeft geroepen:
Genade en vrede zij u
vanwege God onze Vader en de Heer Jezus Christus!

Lied: Heer, wij roepen om erbarmen (ZJ 102)

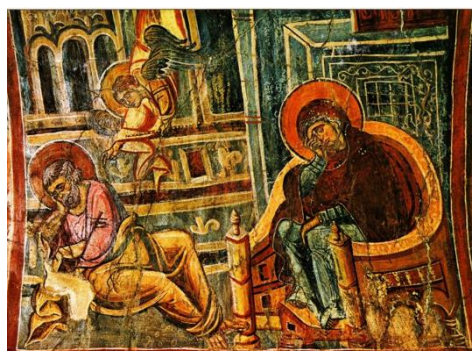
https://www.youtube.com/watch?v=LRlze_0bbzY

Heer, wij roepen om erbarmen,
keer tot ons uw aangezicht,
kom de kille kou verwarmen
met de luister van uw licht.

Laat ons leven niet verlopen
in de wereld, in de tijd.
Toon het heil waar wij op hopen,
't Kind van uw genadigheid.

't Kind dat in uw eeuwigheden
God van God is, Licht van Licht,
dat de vreugde van uw vrede
in de woeste wereld sticht.

Kind, kom spoedig bij ons wonen,
deel ons menselijk bestaan.
Kind, kom aan ons, mensen,
tonen hoe wij tot uw Vader gaan.

Evangelie: (Mt. 1, 8-24)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Mattheüs

18 De herkomst van Jezus Christus was deze.
Zijn moeder Maria was verloofd met Jozef,
en voordat ze bij elkaar gingen wonen,
bleek zij zwanger te zijn van de heilige Geest.
19 Jozef, haar man, was een rechtvaardige.
Omdat hij haar niet in opspraak wilde brengen,
kwam hij op de gedachte om in stilte van haar te scheiden.
20 Terwijl hij dit overwoog,

verscheen hem in een droom een engel van de Heer,
die zei: 'Jozef, zoon van David,
wees niet bang uw vrouw Maria bij u te nemen,
want wat bij haar tot leven is gewekt,
is van de heilige Geest.

21 Ze zal een zoon krijgen en u moet Hem de naam Jezus geven,
want Hij is degene die zijn volk zal redden uit hun zonden.'

22 Dit alles is gebeurd opdat vervuld zou worden
wat door de Heer bij monde van de profeet gezegd is:

23 Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren,
en ze zullen Hem de naam Immanuël geven,
wat betekent: God met ons.

24 Toen Jozef uit zijn slaap wakker werd,
deed hij zoals de engel van de Heer hem had opgedragen.
Hij nam zijn vrouw bij zich.

Overweging(en):

In deze laatste dagen naar Kerstmis toe, krijgt het verlangen, die ons een advent lang op pad heeft gezet, heel concreet vorm.

Wij allemaal, die elk op onze manier proberen om gelovig in het leven te staan, wij zoeken zin en betekenis te geven aan de tijd en aan onze dagen, aan al wat ons overkomt.

Onze zorgen en problemen, maar evengoed onze hoop en onze vreugde, proberen wij te leggen in Gods hand, erop hopende dat Hij ons doorheen de daagse dingen helpt en bijstaat.

In ons toeleven naar Kerstmis, hebben wij, op de een of andere manier getracht onszelf op het spoor te komen, en werk te maken van bekering, ons hart te toetsen aan het hart van God.

We hebben ze al gehoord, de kerstliedjes, misschien ten treure toe.

We hebben hem versierd, thuis en hier in de kerk, onze kerstboom

We hebben ze gezet, de beeldjes in de kerststal.

We hebben daarbij nagedacht, durf ik hopen, over de manier waarop wij in het leven staan, de manier waarop wij denken en spreken over elkaar, over de mensen met wie wij leven, over de kerk...

Kerstmis...

Het is een mooi feest. Voor sommigen het mooiste feest op de kerkelijke en maatschappelijke kalender. Voor anderen ligt het moeilijker.

Het is wat het is...

Ook ik, goede mensen, heb in de voorbije dagen, mijn kerststalletje geplaatst.

Ik heb ze met zorg hun plek gegeven:

Jozef, en Maria,

En ik heb aan hun vragen en twijfels gedacht...

Ik heb ze een plek gegeven, de schapen en de herders...

En ik heb aan hun onzekerheid gedacht, aan hun karig zelfbeeld, aan hun ruwe bolster, hun blanke pit...

Ik heb ze afgestoft maar nog even weggelegd, de wijzen uit het oosten... die zijn voor straks, over een paar weken. Maar ik heb me wel al de vraag gesteld over mijn eigen wijsheid of eigenwijsheid, in een woord dan... en de gevolgen die dat kan hebben...

En, net als elk jaar heb ik getwijfeld...

Ik heb getwijfeld of ik het kindje in de kribbe een plaats zou geven of niet...

Het kerstekind...

Zijn wij dat niet?

Als wij de geliefde kinderen zijn van God, zijn wij dan niet zijn zonen, zijn dochters?

Zijn wij dan niet de zusters, de broers van Jezus zelf?

Als wij God vader noemen, dan gaapt het toch als een oven?

Dan vieren wij op Kerstmis toch de geboorte van onze broer? En is het voor ons een kwestie die familieband aan te halen?
 Wat anders heeft Jezus zelf ons gevraagd, toen hij als mens hier op aarde liep? Het evangelie door: bemin God bovenal, en uw naaste als uzelf, letterlijk... en in talloze varianten van dit hemelse gebod...
 En daarom... daarom heb ik getwijfeld... leg ik het kerstekindje, of ga ik naar de winkel, naar de action of zo en koop ik daar een spiegeltje...
 Een spiegeltje...
 Het klinkt onnozel, ik weet het wel...
 Maar van de andere kant...
 Moest er een spiegeltje liggen, dan zouden wij allen, als wij het kribbeke beschouwen, onszelf zien, als wij het kindje zouden willen bekijken... en vandaaruit dan ons bevraagd weten over het wel en wee van het leven, van het geloven, van de dingen waar het echt om gaat.
 En waarover gaat het?
 Toch wel dat wij kind van God mogen zijn.
 Elke op zijn manier? Los van afkomst, kunde of kunne...

Wij... wij staan er zelden nog bij stil.
 Wij... wij nemen het zo gemakkelijk voor voldongen aan...
 En toch...
 God wil mens worden doorheen ons.
 God wil zich leren kennen doorheen mensen die zijn wegen willen gaan.

Het kindje, straks in de kribbe...
 Het kan niets anders zijn de uw liefde en goedheid;
 Onze liefde en goedheid,
 voor elkaar... AMEN. (Wim Seynaeve)

 Veel situaties, vertellingen in de Bijbel zijn moeilijk te verstaan, ze zijn mysterie.
 En ze worden meestal op een vreemde manier neergeschreven. "God spreekt", "de Heer geeft een teken", "God beveelt" of "de engel brengt een boodschap" of, nog anders: "in een droom gewaarschuwd"... Het zijn uitingen van geloof, van iets wat niet verstaan wordt, of niet wetenschappelijk bewezen kan worden, maar van iets dat wel voor 'waar' wordt aangenomen. Mensen geloven iets en leggen dit op een bijzondere manier uit, met soms vreemde woorden of vreemde gedragingen. Het 'vreemde' wil het bijzondere van de situatie onderlijnen.

In het Nieuwe Testament zijn deze beschrijvingen op papier gezet na de verrijzenis. Ze hebben zin en betekenis gekregen na en door de verrijzenis. Dat Jezus God-met-ons is, dat Jezus de mens geworden God is, daar kunnen we met ons verstand niet bij, maar we geloven het, gelovigen vinden het 'waar', meer dan iets anders. Zozeer zelfs dat het ons leven verandert, dat we anders naar de geschiedenis, anders naar de mens kijken.

Ook Jozef verstond het niet, natuurlijk. Hij was een fatsoenlijk man, rechtschapen. Hij had een respectabel beroep en had een serieuze relatie met Maria. En dan overkomt hen beiden iets ongelooflijks. Ze begrijpen het niet. Maar door 'een droom' en een 'engel' dringt de boodschap door.
 De God waar ze naar opkijken, de God van hun ouders, de God van hun jeugd wil 'mens' worden. Wil solidair worden met de mens. Wil het leven van de mens delen, helemaal, ook het lijden, ook de dood. En, het is nog niet afgelopen, zij beiden zijn in dat plan meewerkend voorwerp. Vrees niet Jozef, het komt allemaal goed. Het maakt deel uit van Gods plan... En Jozef wordt wakker en handelt.

Een bruggetje maken naar Welzijnszorg is nu niet meer zo moeilijk.

Het Rijk Gods, een leven waar iedereen meetelt, waar vrede en harmonie heerst, waar gastvrijheid en solidariteit de bovenhand halen is mogelijk. God wil niet anders dan het geluk van allen. Omdat het niet zo best lukt wordt God mens, Hij komt zelf naar ons toe, Hij wordt God-met-ons en komt het ons voordoen en voor leven. En zoals Jozef en Maria heeft Hij ons daarvoor nodig. Ik zou zeggen: "Word wakker en handel! Wees niet bang en doe, God is met u." Zou jij voor mensen in armoede dat teken kunnen zijn? Een teken dat beterschap mogelijk is. De projecten die we steunen met Welzijnszorg, de inzet van vele vrijwilligers, zijn stuk voor stuk teken dat solidariteit niet dood is. Dat hoop niet weg gedrukt wordt. Doe wel en zie niet om.

(Map Welzijnszorg 2025 p. 23-24)

Voor en tegen

(WZ – Hilde Van Parys)

het is geen kwestie van kiezen
aan welke kant je staat
je hebt veel te verliezen
als alles tegenslaat

soms loop je blind verloren
door pech en tegenspoed
dan wil je enkel horen:
ik kom je tegemoet

geen mens is overbodig
ook jij maakt een verschil
toch is er veel meer nodig
dan enkel goede wil

kunnen we herverdelen
omdenken, anders kijken
zo zonder vooroordelen
elkaar zien als gelijken

want wij kunnen wél kiezen
aan welke kant we staan
we zullen niets verliezen
als we er echt voor gaan

Zwanger zijn
betekent vreugde
maar ook ongemak,
en vooral bereidheid je eigen doen en laten
af te stemmen op het leven dat komt.
Een christelijke gemeenschap
moet voortdurend zwanger zijn
van het Leven dat ze in zich draagt.

En het Leven dat ze draagt
moet leven zijn van de Geest,
van 'Ik zal er zijn voor u'.
In elke activiteit,
in elke inzet en elk moment van vierend samenzijn
moet dat te zien en te voelen zijn.

Een christelijke gemeenschap

moet leven in zich dragen
waarvan genezende kracht uitgaat.
Leven dat de mens omvormt
tot een mens die God zichtbaar maakt.

Dit leven laten geboren worden
en er menselijke gestalte aan geven
is onze bijdrage aan deze wereld...

Waar vind ik God?

In de wereld zie ik Hem soms niet,
in mijn medemens kan ik Hem soms niet ontdekken.

Maar waar is Hij,
die het zo goed met ons voorheeft?

Is Hij als een droom die mij aangrijpt,
of is Hij de nachtmerrie waarvan ik wakker lig?
Misschien zoek ik te veel?

Wil ik Hem grijpen in mijn woorden, beelden en gedachten.
God is niet te grijpen.

Als ik denk dat ik Hem heb, ben ik Hem alweer kwijt.
Maar als ik Hem niet vast probeer te klampen,
is Hij het meest dichtbij.

Als ik durf te wachten, af te wachten, te verwachten,
dan is God het meest nabij in mijn doen en laten.

Zo kan ik hem ook zien om mij heen...

Dan toont Hij zich in de medemens en de wereld om mij heen. (T. Lammers)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God de Vader, onze God.
Hij, de oorsprong van het leven,
kent alle mensen bij hun naam.
Ik geloof in God de Vader, onze God.

Ik geloof in Jezus Christus, onze Heer.
Mens geworden en gestorven,
verrezen in Gods heerlijkheid.
Ik geloof in Jezus Christus, onze Heer.

Ik geloof in de Geest des Heren, onze kracht.
Hoop en vrede voor de toekomst.
Gods liefde schenkt Hij steeds opnieuw.
Ik geloof in de Geest des Heren, onze kracht.

Ik geloof in de Kerk van Christus, wereldwijd.
Mensen door hun God geroepen
om zo te doen, als Jezus deed.
Ik geloof in de Kerk van Christus, wereldwijd.

Voorbeden:

ant.: Naar U gaat mijn verlangen, Heer.
Heer, mijn God ik ben zeker van U.

L.: Laat ons bidden voor wie uitkijkt naar de geboorte van een kind:
dat zij hoop en vreugde vinden in het nieuwe leven
en de toekomst met vertrouwen tegemoet zien.

Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor kinderen in onleefbare omstandigheden:
dat zij mensen ontmoeten die Gods liefde voor hen tastbaar maken
en kansen krijgen om uit te groeien tot wie zij kunnen worden.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor al wie zich geroepen weet door God:
dat zij niet aarzelen om gehoor te geven aan hun roeping
en Gods liefde doorgeven aan de mensen die hun pad kruisen.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor onszelf:
dat wij niet aarzelen om te doen wat juist is
en ons actief inzetten voor een wereld die armoede uitsluit.
Kom ons nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Lied: Verwachten – Sela

<https://www.youtube.com/watch?v=hxSXB-pJef4>

**Ik zie uit naar de Heer, ik zie uit naar de Heer
Mijn ziel ziet uit naar Hem en verlangt naar zijn Woord
Ik zie uit naar de Heer, ik zie uit naar de Heer
Mijn ziel ziet uit naar Hem en verlangt naar zijn Woord**

Wij verwachten vol verlangen de Heer
Hij is onze hulp en ons schild
Ja om Hem is ons hart verblijd
Op zijn heilige naam vertrouwen wij

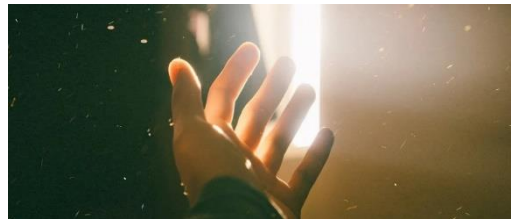
Ik zie uit naar de Heer ...

Wij verwachten vol verlangen de Heer
Hij is onze hulp en ons schild
Ja om Hem is ons hart verblijd
Op zijn heilige naam vertrouwen wij

Mijn ziel verlangt naar de Heer
Mijn ziel verlangt naar de Heer
Meer dan wachters uitzien naar de morgen

Ik zie uit naar de Heer ...

Wij verwachten vol verlangen de Heer
Hij is onze hulp en ons schild
Ja om Hem is ons hart verblijd
Op zijn heilige naam vertrouwen wij

Gebed over de gaven: (naar WZ)

Onzichtbaar aanwezige God,
U die God-met-ons wil heten
komt ons nabij in eenvoudige tekenen van brood en wijn.
Laat uw Geest deze eenvoudige gaven doordringen,
en maak dit werk van mensenhanden
tot geestelijk voedsel voor ons,
in deze advent en alle dagen – amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
voor het voorbeeld van Jozef en Maria,
die ons hebben geleerd en voorgeleefd
hoe vruchtbaarheid kan groeien
waar mensen hun leven uit handen geven.
Wij danken U om hen die weerloos en kwetsbaar
ruimte en thuis werden waarin U mens bent kunnen worden,
waarin uw Woord tot Liefde werd,
uw Licht de duisternis overwon.

Wij danken U, God,
voor de herders die nog wachten in het open veld
en slapen onder de belofte van uw sterren.
Wij danken U om allen
die ook vandaag nog als die herders leven,
kwetsbaar en klein, zonder pretentie,
maar als een open stal voor U.

Wij danken U, God,
dat U ook vandaag nog tot leven wilt komen
in deze wereld van misstappen en bedrog.
Wij danken U om hen die hun hart kribbe laten zijn
waarin uw gekwetste mensen rust en veiligheid vinden.
In hen wordt U straks opnieuw geboren.
Daarvoor danken wij U en zingen: **Heilig ...**

Wij danken U, God,
voor de zwervers uit het oosten die ons tot voorbeeld zijn,
voor hen die alles wagen om uw ster te volgen,
en die, met de kracht van het geloof,
hun ster ter beschikking stellen
om U te vinden in deze over-verlichte wereld.

Wij danken U, God,
dat U ons weer nabij wilt komen,
zo teder en menselijk mogelijk in Jezus, uw Zoon, Kind van mensen.

Wij danken U dat Hij ons geleerd heeft
dat U ook vandaag ons nabij bent
overal waar mensen, kwetsbaar en weerloos,
tot leven worden gebracht en ruimte krijgen om te groeien.

Wij danken U, God,
dat Jezus, uw Zoon, ons in leven en sterven deze weg heeft getoond,
vooral toen Hij de avond voor zijn lijden en dood ...

INSTELLINGSVERHAAL

Wij danken U, God,
voor het levensverhaal van Jezus van wieg tot kruis:
hoe Hij is opgekomen
voor allen die klein en weerloos door het leven gaan,
hoe Hij zieken en zondaars heeft opgenomen in zijn liefde,
hoe Hij leven gaf, eindeloos,
door Zelf te sterven op het kruis.
Wij danken U dat Hij opgenomen werd in uw nabijheid.

Wij danken U, God, en bidden
dat uw Geest ons gevoelig mag maken
voor het wonder en de boodschap van het kerstgebeuren,
dat Hij ons mag sterken om dit wonder en deze boodschap
tot leven en liefde te maken voor vele mensen.

Wij danken U, God,
dat U ons nabij blijft vandaag en ons hele leven
in vele mensen met wie wij het wonder van menselijke nabijheid mogen beleven:
mensen die ons voorgingen op deze weg,
mensen die ons de weg wijzen doorheen dit gelovig leven,
mensen, vrienden, die ons bij de hand nemen
en ons uitnodigen en bemoedigen
en zo aan ons het wonder van uw Mens-woorden laten gebeuren.

Onze Vader:

In het vertrouwen dat God ook onder ons
opnieuw geboren wil worden
mogen wij bidden met de woorden die zijn Zoon ons geleerd heeft:

Onze Vader...

God,
geef ons tekenen van hoop
wanneer wij moedeloos worden bij al het geweld in deze wereld.
Laat ons mensen ontmoeten die door hun inzet laten zien
dat U om ons bekommerd bent
en dat wij, als wij van goede wil zijn,
voor elkaar een stukje hemel op aarde kunnen zijn.
Dan kunnen wij hoopvol uitkijken naar de komst van uw Zoon, de Messias.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Heer Jezus, wat Jozef hoorde in zijn droom 'zorg voor dit Kind',
dat wordt ook aan ons gevraagd: zorgen voor elkaar.
Moge wij elkaar omringen met licht en warmte,
met geborgenheid en zorg,
vandaag en alle dagen, tot in eeuwigheid.
De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Kom tot ons, de wereld wacht (ZJ 104)

<https://www.youtube.com/watch?v=VT2w9BwILVM>

Kom tot ons de wereld wacht,
Heiland, kom in onze nacht.
Licht dat in de nacht begint,
kind van God, Maria's kind.

Kind dat uit uw kamer klein,
als des hemels zonneschijn
op de aarde wordt gesteld,
gaat uw weg zoals een held.

Gij daalt van de Vader neer,
tot de Vader keert Gij weer,
die de hel zijt doorgestaan
en hemelwaarts opgestaan.

Uw kribbe blinkt in de nacht
met een ongekende pracht.
Het geloof leeft in dat licht
waarvoor al het duister zwicht.

Lof zij God in 't hemelrijk,
Vader, Zoon en Geest gelijk,
nu en overal altijd,
nu en tot in eeuwigheid.

Slotgebed: (naar WZ)

Onzichtbaar aanwezige God,
ook al blijft Uw aanwezigheid onder ons een mysterie,
toch voelen we ons gesterkt om de wereld in te trekken.
Help ons om Uw goedheid onder mensen te laten wonen,
zodat allen Uw helende kracht mogen ervaren
en niemand te kort wordt gedaan,
in deze advent en alle dagen – amen.

Zegen en zending: (naar WZ)

God vraagt van ons dat we ijveren voor gerechtigheid
en voor solidariteit met wie arm of ziek is.
Moge God ons dan ook het geloof geven om vol te houden,
het vertrouwen in de liefde die alles overwint,
en de hoop dat alles goed komt,
onder de zegen van (+) Vader, Zoon, en Heilige Geest – amen.

Dessert: A ceremony of carols – Benjamin Britten

https://www.youtube.com/watch?v=Tou4UD5iTGE&list=RDTou4UD5iTGE&start_radio=1

De Britse componist Benjamin Britten (1913-1976) koesterde een bijzondere liefde voor Kerstmis. Meer dan eens liet hij zich door het feest van licht en verwachting inspireren. Zijn beroemdste kerstwerk, A Ceremony of Carols, schapte het al van bij de première op 5 december 1942 tot kersthit.

Benjamin Britten had in 1939, kort voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, samen met zijn partner Peter Pears de oversteeek gemaakt naar Noord-Amerika, deels vanwege hun pacifistische overtuigingen. Uiteindelijk besloot hij rond april 1942 terug te keren omdat hij beseftte hoeveel zijn landgenoten te lijden hadden onder de oorlog, terwijl hij zelf veilig zat.

Britten componeerde *A Ceremony of Carols* in 1942, tijdens die maandenlange boottocht van de Verenigde Staten naar zijn thuisland. De omstandigheden waren verre van ideaal: 'We verbleven in een hut, die Peter Pears (zijn levenspartner) beschreef als miserabel, heet en stoffig, met een ondraaglijke stank. De bemanning bleek onervaren en lawaaiig; ze gedroegen zich als dwazen. Daarnaast was er de voortdurende dreiging van een aanval door U-boten. Niet de meest inspirerende omgeving, en toch. Wat kan een componist, opgesloten in een schip, met enkel wat oude teksten en een handharp, anders dan muziek schrijven?'

Tijdens de beklemmende overtocht zocht Britten zijn toevlucht in de poëziebundel "The English Galaxy of Short Poem", gekocht tijdens een tussenstop in de Canadese havenstad Halifax. Een aantal van de oud-Engelse teksten over de tijd rond Kerstmis inspireerde hem tot het schrijven van enkele carols. Maar eenmaal aangekomen in Engeland, nam de douane de partituur in beslag – ze verdachten Britten ervan gecodeerde berichten tussen de noten verwerkt te hebben. Gelukkig kon hij hen van het tegendeel overtuigen en kreeg hij zijn werk terug. Zelf omschreef Britten de compositie als "een mengeling van anonieme middeleeuwse teksten en latere gedichten op muziek gezet. Een bijna kerststuk voor jongenssopranen".

Na de succesvolle première op 5 december 1942 in de bibliotheek van Norwich Castle vulde Britten de bundel nog aan met enkele liederen en een tussenstuk voor harp. En om er een samenhangend geheel van te maken, voegde hij de gregoriaanse antifoon "Hodie Christus natus est" als opening en slotstuk toe. Tussen deze twee stukken sacrale muziek varieert de stemming van de liederen van een ingetogen gebed tot een uitgelaten dans. Het maakt van *A Ceremony of Carols* meer dan muziek voor de kersttijd. Het werk is een intieme viering van Licht en Hoop, geschreven tegen de achtergrond van een zich verder slepende wereldwijde oorlog.

De keuze van Britten om een harp toe te voegen aan het jongenskoor was niet alleen pragmatisch of klankmatig, maar sluit ook aan bij de eeuwenoude traditie waarin de harp verbonden werd met hemelse harmonieën en het bovenaardse. Zo verschijnt het instrument in de middeleeuwse iconografie vaak in handen van engelen, als symbool voor goddelijke muziek. Daarnaast werd de harp in religieuze contexten ook ingezet voor momenten van verstilling en contemplatie, als een tegengewicht voor de monumentale klank van het koor en orgel. Diezelfde associaties klinken door in Brittens partituur, waar de harp de intieme sfeer versterkt.

(bron : Vlaams Radiokoor concert abdij Vlierbeek)

De originele publicatie uit 1942 werd geschreven voor het SSA (sopraan , sopraan, alt) kinderkoor. In 1943 werd een SATB (sopraan, alt, tenor , bas) arrangement gepubliceerd voor een gemengd koor. Veel van de bewegingen zijn geschreven als rondes of vraag-en-antwoord stukken – lyrisch eenvoudig voor het gemak van de kinderen die optreden

1. Processie "Hodie Christus natus est"

"Hodie Christus natus est" is een Gregoriaanse antifoon op het Magnificat tijdens de Tweede Vespers van Kerstmis. Het is gebaseerd op een traditionele processie in de christelijke kerkdienst. Het heeft geen maatsoort en kan in een flexibel tempo gezongen worden. De laatste maten worden herhaald om het hele koor de tijd te geven plaats te nemen in het koor van de kerk.

Hodie Christus natus est:	Heden is Christus geboren:
hodie Salvator apparuit:	vandaag is de Heiland verschenen:
hodie in terra canunt angeli:	vandaag zingen de Engelen
laetantur archangeli:	de aartsengelen verheugen zich:
hodie exsultant justi dicentes:	vandaag verheugen de rechtvaardigen zich, zeggende:

gloria in excelsis Deo.
Alleluia!

Ere zij God in den Hoge,
Halleluja!

2. Wolcum Yole!

Het tweede deel is een vrolijk en feestelijk stuk, bedoeld om de belangrijke dagen van de komende periode (= Yole : overwinning van het licht op de duisternis, de zonnwende) te verwelkomen: Yule (25e), Sint-Stefanus (26e), Sint-Jan (27e), Dag van de Onnozele Kinderen (28e), Thomas Becket (29e), Nieuwjaar , Twaalfde Dag (6 januari), Maria Lichtmis (2 februari). De tekst is geschreven in het Middelenegls .

Wolcum be thou hevenè king,
Wolcum Yole!
Wolcum, born in one morning,
Wolcum for whom we sall sing!
Wolcum be ye, Stevene and Jon
Wolcum, innocentes everyone
Wolcum, Thomas marter one,
Wolcum be ye good Newe Yere,
Wolcum, Twelfthe Day both in fere
Wolcum, seintes lefe and dere
Wolcum Yole!
Candelmesse, Quene of bliss,
Wolcum bothe to more and lesse,
Wolcum, Wolcum be ye that are here,
Wolcum, Wolcum, make good cheer.
Wolcum alle another yere,
Wolcum Yole. Wolcum!

Welkom zijt gij hemelse koning
Welkom Kerst!
Welkom, geboren op een morgen,
Welkom, voor wie wij zullen zingen!
Welkom zijt gij, Stephanus en Johannus
Welkom aan alle onschuldigen
Welkom aan Thomas, de eerste martelaar
Welkom zijt gij goed Nieuw Jaar
Welkom, twaalfde dag beide in ons gezelschap
Wellkom, heiligen geliefd en dierbaar
Welkom Kerst, Welkom
Maria Lichtmis, Koningin van Zaligheid.
Welkom zowel aan meer als minder,
Welkom, welkom zij gij die hier bent
Welkom, welkom, maak plezier
Welkom allen in weer een nieuw jaar,
Welkom Kerst. Welkom!

3. Er is geen roos

De tekst van "There is no Rose" wordt bewaard in Trinity College (MS 0.3.58) Cambridge en dateert uit het begin van de 15e eeuw. Het heeft een eerbiedwaardiger toon dan het vorige deel, terwijl het koor de schoonheid van de geboorte van Jezus bewondert . Dit is een macaronisch stuk, wat betekent dat de tekst zowel in een volkstaal (in dit geval Engels) als in het Latijn is geschreven.

There is no rose of such vertu
As is the rose that bare Jesu.
Alleluia, Allelulia,
For in this rose conteined was Heaven and
earth in litel space,
Resmiranda, Resmiranda.
By that rose we may well see
There be one God in persons three,
Pares forma, pares forma.
The aungels sungen the shepherds to:
Gloria in excelsis,
gloria in excelsis Deo.
Gaudeamus, gaudeamus.
Leave we all this worldly mirth,
and follow we this joyful birth.
Transeamus, Transeamus,.
Alleluia, res miranda, Pares forma,
Gaudeamus,
Transeamus, Transeamus, Transeamus.

Er is geen roos van zulk een deugd
als de roos die Jezus baarde.
Halleluja, Halleluja.
Want in deze roos waren vervat
Hemel en aarde in een kleine ruimte,
Wonderlijk ding! Wonderlijk ding!
Door die roos kunnen we goed inzien
dat God een is in drie personen.
Gelijk in natuur. Gelijk in natuur.
De engelen zongen tot de herders:
Gloria in excelsis,
gloria in excelsis Deo.
Laten we ons verheugen!
Laten we ons verheugen!
Laten we deze wereldlijke vrolijkheid
achter ons laten
en deze vreugderijke geboorte volgen.
Laten we overgaan. Laten we overgaan.
Halleluja! Wonderlijk ding, gelijk in natuur,
laten we ons verheugen,
Laten we overgaan. Laten we overgaan.
Laten we overgaan.

4. Dat jonge kind

"That yongë child" bestaat uit een sopraansolo met harpbegeleiding. De eerbiedige toon van het vorige stuk wordt in dit stuk voortgezet, behalve dat dit stuk meer recitatief is.

That yongë child when it gan weep
With song she lulled him asleep:
That was so sweet a melody
It passed alle minstrelsy.
The nightingale sang also:
her song is hoarse and nought thereto:
Whoso attendeth to her song
and leaveth the first then doth he wrong.

Toen het jonge kind begon te huilen
zong ze hem met een lied in slaap:
dat was zo'n zoete melodie
dat het alle minstrelen overtrof.
De nachtegaal zong ook zo:
maar haar lied is er schor en slecht bij.
Wie op haar lied let
en niet op het eerste, handelt verkeerd.

5. Balulalow

De tekst van "Balulalow" is rond 1548 geschreven door de gebroeders Wedderburn. Het vormt een contrast met het voorgaande. Het heeft een andere toonsoort, een ander ritme en een over het algemeen meer jubelende toon dan "That Yongë Child".

"Balulalow" is bedoeld als een slaapliedje voor het kindje Jezus, en de sopraansolo schetst een beeld van de Maagd Maria die een slaapliedje zingt voor haar pasgeboren kind. Maar, zegt de dichter, ondanks de betovering van haar zang blijft het goddelijk Kind het centrum van alles.

O my deare hert, young Jesu sweit,
Prepare thy credil in my spreit,
And I sall rock thee to my hert,
And never mair from thee depart.
But I sall praise thee evermoir
with sanges sweit unto thy gloir;
The knees of my hert sall I bow,
And sing that richt Balulalow!

O mijn lieve hart, jonge Jezus zoet,
Bereid jouw wieg in mijn geest,
en ik zal je wiegen aan mijn hart,
en je nooit meer verlaten.
Maar ik zal je voor altijd prijzen
met zoete liederen ter ere van jou;
De knieën van mijn hart zal ik buigen,
en de passende Balulalow zingen.

6. "Als dauw in april"

"As Dew in Aprille" werd geschreven in het eerste kwart van de 15e eeuw. Het verschuift de focus van de baby naar de Maagd Maria in zachte, rustgevende muziek die geleidelijk zachter wordt tot het einde. Gedurende dit deel overlappen de verschillende stemmen elkaar om een echo-effect te creëren.

I sing of a maiden That is makëles:
King of all kings To her son she ches.
He came also stille There his moder was,
As dew in Aprille That falleth on the grass.
He came al so stille, To his moder's bour,
As dew in Aprille, That falleth on the flour
He came also stille As dew in Aprille
He came also stille There his moder lay,
As dew in Aprille. That falleth on the spray.
Moder and mayden was never none, but she:
Well may such a lady Goddes moder be.

Ik zing van een onbevleete maagd
Koning van alle koningen, koos zij tot haar zoon.
Hij kwam zo stil, waar zijn moeder was
Als dauw in april, die valt op het gras.
Hij kwam zo stil, naar zijn moeders prieeltje
Als dauw in april, die valt op de bloem.
Hij kwam zo stil, als dauw in april
hij kwam zo stil, waar zijn moeder lag.
Als dauw in april. Die valt op het takje
Moeder en maagd waren nooit een, behalve zij.
Zo'n vrouw mag de moeder Gods zijn.

7. Dit kleine kindje

"This Little Babe", uit Robert Southwells *Newe Heaven, Newe Warre* uit 1595, contrasteert met elk ander deel, in een donkerdere benadering en vaak met beelden van de hel. Het verbeeldt een strijd tussen de baby en Satan (goed en kwaad), wat tot uiting komt in het snelle tempo, polyritmes, overlappende segmenten tussen de stemmen en het feit dat het lied steeds luider wordt. Het geheel bereikt zijn hoogtepunt met een intense toonsoortwisseling en een ritme dat botst met de rest van het stuk.

This little Babe so few days old,
 Is come to rifle Satan's fold;
 All hell doth at his presence quake,
 Though he himself for cold do shake;
 For in this weak unarmed wise
 The gates of hell he will surprise.
 With tears he fights and wins the field,
 His naked breast stands for a shield,
 His battering shot are babish cries,
 His arrows looks of weeping eyes,
 His martial ensigns Cold and Need,
 And feeble Flesh his warrior's steed.
 His camp is pitched in a stall,
 His bulwark but a broken wall;
 The crib his trench, haystalks his stakes;
 Of shepherds he his muster makes;
 And thus, as sure his foe to wound,
 The angels' trumps alarum sound.
 My soul, with Christ join thou in fight;
 Stick to the tents that he hath pight.
 Within his crib is surest ward;
 This little Babe will be thy guard.
 If thou wilt foil thy foes with joy,
 Then flit not from this heavenly Boy.

Deze kleine baby, pas een paar dagen oud,
 is gekomen om Satans kudde leeg te roven;
 De hele hel trilt bij zijn aanwezigheid,
 terwijl hij rilt van de koude;
 want op deze zwakke, ongewapende manier
 zal hij de poorten van de hel verrassen.
 Hij vecht met tranen, en wint het veld.
 Zijn naakte borst werkt als een schild.
 Zijn beukende schoten zijn babykreten,
 zijn pijlen de blikken van huilende ogen,
 Zijn oorlogstekens Koude en Behoeftte,
 en zwak vlees zijn strijdersros.
 Zijn kamp maakt kwartier in een stal,
 zijn bolwerk niet meer dan een gebroken muur.
 De kribbe zijn loopgraaf, hooibalen zijn staken;
 Van herders maakt hij zijn appèl;
 en daarom, omdat hij zijn vijand
 zeker zal verwonden
 Trompetteren de engelen een alarmsignaal.
 Mijn ziel, sluit je aan bij Christus in het gevecht,
 Blijf bij de tenten die hij heeft opgezet.
 In zijn kribbe is de zekerste bescherming
 deze kleine Baby zal je bewaker zijn.
 Als je je vijanden met plezier wil afweren,
 vlucht dan niet van deze hemelse Jongen.

8. Intermezzo

Dit instrumentale deel is een harpsolo, die een gevoel van engelachtige gelukzaligheid creëert met zijn langzame tempo, wisselende ritme en steeds zachtere karakter. De structuur is een vrij getrouwe harmonische bewerking van de Processiezing "Hodie Christus natus est" en het openingsmotief van "Wolcum Yole".

9. In een ijskoude winternacht

"In Freezing Winter Night" is een andere tekst van Southwell. Dit deel roept de omstandigheden van de geboorte van Jezus op en gebruikt het koor om in een ronde te zingen om een echo-effect te creëren. Het koor en de harp bewegen zich door het deel in contrasterende tempi en synchroniseren zich gedurende het stuk geleidelijk totdat ze beiden in hetzelfde tempo bewegen vlak voor het einde, wanneer de muziek uitdooft. Dit symboliseert de onenigheid op aarde vóór en tijdens de geboorte van Christus en de hoop op de toekomst en de harmonie die hij brengt.

Behold, a silly tender babe,
 in freezing winter night,
 In homely manger trembling lies
 Alas, a piteous sight!
 The inns are full; no man will yield
 This little pilgrim bed.
 But forced he is with silly beasts
 in crib to shroud his head.
 This stable is a Prince's court,
 This crib his chair of State;
 The beasts are parcel of his pomp,
 This wooden dish his plate.
 The persons in that poor attire
 His royal liveries wear;
 The Prince himself is come from heav'n;
 This pomp is prized there.

Ziet, een hulpeloze, tere baby
 in een vrieskoude winternacht,
 ligt in een eenvoudige kribbe te trillen.
 Helaas, wat een treurig gezicht!
 De kroegen zitten vol, geen mens wil
 deze kleine pelgrim een bed geven.
 Maar hij is gedwongen om bij arme beesten
 in een kribbe zijn hoofd neer te leggen.
 Deze stal is het hof van een Prins,
 deze kribbe is zijn zetel van Staat;
 De beesten maken deel uit van zijn praal,
 Deze houten schotel is zijn serviesgoed.
 De mensen in die arme kledij
 dragen zijn koninklijke gewaden.
 De Prins zelf is uit de hemel gekomen;
 Deze praal is daar geprezen.

With joy approach, O Christian wight,
Do homage to thy King,
And highly praise his humble pomp,
wich he from Heav'n doth bring.

Kom nader met vreugde, O Christelijk wezen,
bewijs uw Koning eerbetoen,
En prijs hogelijk zijn nederige praal,
die hij uit de Hemel heeft gebracht.

10. Lentelied

"Spring Carol" gaat terug op een tekst van William Cornysh uit de 16^e eeuw. Britten zette het op muziek als een duet tussen twee sopranen dat de tekenen van de lente uitbeeldt. Dit deel eindigt met een oproep om God te danken, die op passende wijze overgaat in het volgende deel.

Pleasure it is to hear iwis,
the Birdes sing,
The deer in the dale,
the sheep in the vale,
the corn springing.
God's purvayance For sustenance,
It is for man.
Then we always to give him praise,
And thank him than.

Hoe plezierig is het zeker
om de Vogels te horen zingen,
de herten in het dal,
de schapen in de vallei,
het graan dat opkomt.
Gods leverantie van voedsel
het is voor de mens.
Zodat wij hem altijd prijzen
en zullen dankzeggen.

11. Deo gracias – Adam lag gebonden

"Deo gracias" (God zij dank) is gebaseerd op een macaronisch gedicht uit de 15e eeuw. "Adam lag gebonden" vertelt over de gebeurtenissen in hoofdstuk 3 van Genesis, de "zondeval" wanneer Eva wordt verleid om van de vrucht van de zonde te eten. Let op het idee van Adams zonde als een 'gelukkige fout', (benadrukt door de laatste strofe) geïntroduceerd door Sint Ambrosius en Sint Augustinus en verder ontwikkeld door Thomas van Aquino in de dertiende eeuw. Britten heeft het koorstuk zo uitgewerkt dat het geheel nadrukkelijk dankbetuigingen aan God uitspreekt. Het gebruik van syncopische (nadruk op de off-beat om een ritmeverschuiving te creëren) en staccato- (korte en afstandelijke) ritmes benadrukken deze energieke dankbaarheid, terwijl slechts een klein deel heel zachtjes de benarde situatie van de mensheid beschrijft. De harp en het koor klinken geleidelijk aan steeds luider tot aan het allerlaatste akkoord.

Deo Gracias! Deo Gracias!
Adam lay ibounden, bounden in a bond;
Four thousand winter thought he not to long.
Deo Gracias! Deo Gracias!
And all was for an appil, an appil that he tok,
As clerkès finden written in their book.

Deo Gracias! Deo Gracias!
Ne had the appil takè ben,
The appil takè ben,
Ne haddè never our lady
A ben hevenè quene.
Blessed be the time
That appil takè was.
Therefore we moun singen
Deo Gracias! Deo Gracias!

De Heer zij dank! De Heer zij dank!
Adam lag gebonden, gebonden in ketenen;
Vierduizend winters vond hij niet te lang.
De Heer zij dank! De Heer zij dank!
En dat alles vanwege een appel,
een appel die hij nam,
Zoals de geestelijken het geschreven vinden
in hun boek.
De Heer zij dank! De Heer zij dank!
Als die appel nooit genomen was,
dan had onze vrouwe nooit
die hemelse koningin kunnen zijn.
Gezegend de tijd
dat die appel was genomen.
Daarom moeten we zingen
De Heer zij dank! De Heer zij dank!

(uitgewerkt idee: Hans Devos - commentaar: Wikipedia - vertaling liedteksten: Tine Deman)